

Pálmai Anna leköszönő elnök beszámolója

Pálmai Anna elnöki beszámolójának kivonata a MÍT 2013. október 10-i közgyűlésén.

Kedves Kollégák!

A Magyar Írástanulmányi Társaság helyzetének alakulása során, régen és ma is gyakran tesszük fel azt a kérdést, hogy mennyire tudja összefogni a szakmát és mennyire tudja betölteni a MÍT a szakmai ernyőszervezet szerepét. Ugyanakkor, a sikeres és a nehéz társadalmi helyzetek váltakozása közepette is fontos szem előtt tartanunk azt a jogos igényt, hogy folyamatosan a grafológusok szakmai ernyőszervezete lehessünk.

S akik értik és érzik, az 1930-ban alakult Írástanulmányi Társaság, most már világviszonylatban is rendkívüli szakmai értékeit, azoknak tudniuk kell, hogy a MÍT, mint az ország legrégebbi nonprofit szakmai szervezete, a válság időszakában sem veszhet el, hanem továbbra is a grafológusok, s a képzőintézetek igazi ernyőszervezetévé kell, hogy váljon.

S ehhez, az elmúlt évek munkájának szép eredményei juttatták el ezt az országos nonprofit szervezetet, amelynek szervezője, hagyományteremtője és az utóbbi években elnöke lehettem egyben. S ez a 7 éves elnöki tisztség és a válság előtti, közel 20 évre visszatekintő hagyományteremtő szervezői munka, életem legfontosabb szakaszát jelentette...

Hiszen, ezeken a rendezvényeken a különböző képzőintézetek szakemberei és hallgatói nem csak szakmailag, hanem az együvé tartozás pozitív energiáival is töltekezhetettek.

S gondolok itt a Grafo-Gárdony és a Pszicho-Pilis Konferenciákon kívül mindazokra a külföldi és belföldi rendezvényekre, ahol a népszerű művészekkel, írókkal vagy más média nevezetességekkel, kézírásuk elemzésének személyes bemutatóján keresztül ismerkedhettünk meg, s kaptunk visszajelzést arra is egyben, hogy igenis működik, és fontos része az életünknek a grafológia.

Ezekhez kapcsolódva, hadd szóljak a nemzetközi olasz-magyar Konferenciákról, a Pszicho-Piliseinkről és Grafo-Gárdonyainkról, vagy a 10 fős római delegáció hihetetlen szakmai élményeiről, a MÍT tagok olaszországi, illetve római útjairól. Hiszen nem mindennapi élmény volt az, amikor II. János Pál pápa nagytermében számolhattunk be a magyar klasszikus grafológia értékeiről és mutathatta be Dr. Szidnai László a neve által fémjelzett rezonometria, sajátosan magyar mérési módszereit.

Már abban a sikeres időszakban is sokan emlegették a közelítő válság eljövételének, akkor számunkra még hihetetlennek látszó, de ijesztő jövőképét, amelyet a sikeres konferenciák után következő években egyre sűrűbben meg is kellett említenem, ámbár a válságot akkor még elképzelhetetlen rémhírnek gondoltuk, és próbáltunk pozitívan gondolkodni, s igazában nem hittünk benne.

Jó magam is rendíthetetlen hittel, lelkesedéssel újabb és újabb MÍT hagyományokat próbáltam elindítani, megszervezni, bízva a grafológusszakma lelket összetartó óriási értékeibe. S így születtek meg azok a bizonyos Négy-Égtáj MÍT programok, ahol elsőnek Visnyei Irmához mentünk le Pécsre

Még most is bennem, és bennünk él az élménye annak a rendkívüli szombati napnak, „Grafo-Pécsnek”, ahol még sokan voltak a környező településekből a kollégák. S mi is sokan voltunk, akik autókkal, vonattal indultunk el erre, az akkor újszerűnek tűnő, de valójában a régi MÍT hagyományokat felelevenítő Négy-Égtáj nevű dél-magyarországi útra.

Rengeteg szórólap és sok-sok telefonos egyeztetés, szervezés kell egy-egy ilyen programnak a megrendezéséhez. De megérte, mert nem csak Pécsről, hanem az ország különböző részéből is érkeztek kollégák. Mindig megérte minden erőbefektetés, még akkor is, amikor nem voltak sokan. Akkor is, amikor az anyagi eredmények kisebbnek mutatkoztak, mert mögötte, a lelkes

nonprofit munkánknak szakmai, erkölcsi eredményeit tapasztalhattuk meg ezeken a rendezvényeken. Hiszen Visnyei Irmáék, a környékbeli hallgatóikkal együtt, szeretettel fogadtak minket és az ország különböző városaiból érkező kollégákat, ahol a szakmai tapasztalatcserének olyan lehetőségei, élményei bontakoztak ki, aminek úgy gondoltam hosszabb folytatása kell, hogy legyen.

S ebből a kezdeményezésből valóban hagyomány lett, hiszen így indultak el a MÍT-ben a Négy-Égtáj programjaink, amelyet a következő évben, Debrecenben, a Fekete Erdő Hotelben rendeztük meg. S ezt egy külön busszal szerveztük, ami persze már nem volt tele, de mire leértünk, a helybeliekkel és a környékbeli kollégákkal itt is megtelt a Hotel előadóterme, s az értékes előadásokat termékeny szakmai viták követték.

Azonban a következő Négy-égtáj programunknál, Zalaegerszegen sajnos már sokkal kevesebben voltunk, de nem keseredtünk el, mert a következő év tavaszán megszerveztük a Grafo-Szegedet, a Juhász Gyula Tanárképzőben. S azon a nagyszerű, jó hangulatú „Grafo Szegeden” már nem csak szakmai napot, hanem a Négy-Égtáj jegyében egy tavaszi MÍT közgyűlést is tartottunk egyben.

Merész volt az ötlet, mert szinte először vittük le a MÍT közgyűlést egy Négy-Égtáj programon keretein belül a fővárosból, Budapestről vidéki városba. Azonban olyan jól sikerült ez a közgyűlés a Juhász Gyula főiskolán, amelynek Szegeden Marunák Mária volt helyben a háziasszonya, hogy utána tréfásan már sokan úgy emlegettünk Szegedet mint a MÍT „fővárosát”. Igaz, hogy ezt már a szegedi halászlé után koccintgatás jókedvű hangulatában tettük. Azonban Marunák Máriaéknak a helybéli szervezésért és vendégfogadásáért azóta is rendkívül hálásak vagyunk.

S persze Urbán Józsinak is a nagyon magas szintű előadásáért és a sok-sok fotóért, műszaki segítségért, hogy ezeket az emberileg és szakmailag is értékes programokat megörökítette. S dr. Szidnai Lászlónak, aki ott volt velünk, és egyben szakmailag is nagyszerűen képviselte a fővárosból érkező Tiszteletbeli Tagokat azon a rendkívül sokoldalú dél-magyarországi programunkon, még a válság előtti időszakban.

Sajnos azonban később már egyre nehezebb volt megszervezni a rendezvényeket, s egyre nehezebb idők következtek, társadalmilag, szakmailag, anyagilag és emberileg egyaránt. S kezdtem, s kezdtünk komolyan aggódni amiatt, hogy a képzőrendszerünk, a rendezvényeink és a mi országos nonprofit szervezetünk, s maga a fénykorát élő grafológia, a gazdasági válság közeledtével, az egyre nagyobb társadalmi- anyagi válság miatt, szakmai válságba kerül, s így egyre gyakrabban szerveztünk térítésmentes programokat.

Azonban az anyagi válság miatt, az időhiány, az emberek időhiánya is krízises helyzeteket mutatott a rendezvények látogatottságát tekintve. Másfelől pedig gombaként nőtt ki hol itt, hol ott grafo-klubok, és hasonló jellegű szakmai programok divatja indult el a pénteki MÍT grafo-klubok mintájára.

Ugyanakkor a terembérlés ára is egyre kritikusabbá vált, a rendezvények látogatottsága pedig csökkent. S így a programok a legnagyobb erőfeszítések után sem hozhattak olyan anyagi értékeket, mint a válságot megelőző grafológia fénykorában, ahol egyedül ez a kis ország mondhatta el, hogy nálunk állami elismertséget ért el a grafológia.

A nehézségekkel való küzdelem mellett ugyanakkor, a mi nagy múltú Írástanulmányi Társaságunknak, amely nem képző intézmény, mégis nagy szerepe volt abban, hogy a rendezvényeken a különböző képzőintézetek belföldi- és nemzetközi konferenciáin megismerjék a különböző iskolák módszereit. Vagy akár külföldön, a Rómából, Veronából érkező, konferenciákon előadó kollégák találkozzanak módszereivel, vagy annak gyakorlatával. S mindez egészen a válság kezdetéig virágkorát élte, s lehetőséget adtak a tudományos kutatómunkák és a különböző képzőintézmények tanárainak, hallgatóinak abban, hogy megismerjék az utat, amelyen a magyar grafológia ezt az állami elismertséget elérte. S amelyhez

a MÍT Etikai Kódexe, a belföldi és külföldi konferenciái, a Négy-Égtáj programjai, a Grafo-Gárdonyai, a Pszicho-Pilisei, Grafo-klubjai, Pszicho-klubjai, rendezvényei, nagyszerű továbbképzési lehetőségeket adtak egészen a válság kezdetéig.

Sajnos a válság kezdetével elkezdett befelé fordulni a szakma, amely után egyre nehezebb volt megrendezni ezeket az addig nagyszerű programokat. S nem volt vigasz, hogy bármerre néztünk mindenütt fogyott és csökkent a létszám, s az ország és a szakma minden területén ennek az értékcsökkenésnek nyomait tapasztalhattuk. Tízszer annyi energia befektetés negyedannyi eredménnyel.

Azonban előtte még hadd szóljak újra a nemzetközi vagy olasz-magyar konferenciákról, a 10 fős római delegáció hihetetlen nagy szakmai és nemzetközi élményeiről, a MÍT tagok római útjairól és azokról a Grafo-Gárdonyokról, ami már nem csak a létszám csökkenésének számunkra elképesztő mutatóira emlékeztetnek, hanem az elvesztett OKJ lavinaként ért traumájáról, amely már nem csak minket sokkolt, hanem egyre jobban sokkolta az egész magyar grafológustársadalmat.

S mégis, ez a trauma volt az, amely rá döbbsentette a grafológus szakmát arra, hogy a nehéz időben újra egységgé kell válnunk. S fontos az, hogy szakmailag és szervezetileg is mindent átértékeljünk és tudjunk ebben az egységben megújult erővel fennmaradni. Rá kellett döbbsenteni a szakmát, hogy az egymásra mutogatásnak nincs itt az ideje, s hogy a megújulásnak az összefogásról kell szólnia.

Kedves Kollégák!

Ennek értelmében újul meg most a vezetőség, s ennek érdekében aktivizálódnak most azok az energiák, amelyekre oly régóta szüksége lett volna ennek a nonprofit szervezetnek. Most össze tudott végre fogni a szakma, de azt, hogy hol voltatok idáig, azt már nem érdemes firtatni. Most itt vagytok. S ez a fontos. S hisszük azt, hogy sikerülni fog.

S egyre inkább be kell látni, hogy a régi és az új utak, az új kapcsolatok csak a múlt közreműködésével, megújulásával, együttműködésével hozhatnak majd markáns változásokat. Erre és ehhez ért meg ez a 2013. május 10. –re meghirdetett tisztújító közgyűlésünk.

Azonban, ha elvesztjük a múlt értékeit, ha nem tudunk kapcsolódni az alapokkal, a hungarikumot létrehozó magyar klasszikus grafológia létrehozóival, s azokkal, akik a MÍT fennmaradásáért (az elmúlt közel 100 évben) küzdöttek, vagy nem becsüljük azokat, akik az utóbbi 7 évünk alatt, vagy akár az utóbbi 1 évünk hétköznapijaiban, a szabadidejük feláldozásával tartották a válság alatt is életben ennek a kis országnak legrégebbi nonprofit szervezetét, akkor ennek a nagy múltú grafológiai szervezetnek létét, szellemi értékeit veszélyeztetjük. S akkor is, ha a múlt nem ad helyet az újnak.

A megújulás elkezdődik ezen a tisztújító közgyűlésen, amelyen a jelenlegi vezetőség egy nemes cél, a teljes megújulás lehetőségének létrehozásáért felajánlotta lemondását, hogy ebben a stratégiai helyzetben elősegítse egy friss erővel rendelkező Ügyvivő Testület sikerét. Hiszen a régi vezetőség egészen más jellegű feladatok megvalósításában vitte végre terveinek kiteljesedését, amely már megvalósult. S amelynek rendezvényeire, programjaira, eredményeire remélhetőleg hosszú ideig emlékezni és építeni fognak a hazai grafológusok. Azokra is, amelyeken nagy létszámmal voltak, és azokra is, amelyeken kis létszámú, de rendkívül értékes programjainkon bővíthették a résztvevők szakmai tapasztalataikat. Köszönöm mindazoknak, akik ebben munkámat, munkánkat segítették. S köszönöm a Tiszteletbeli Elnökség tisztségének számomra sokat jelentő elismerését.

Bp. 2013-05-10

Pálmai Anna
a MÍT Tiszteletbeli elnöke

